

Nr 350

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., om *statliga lån vid inköp av äldre egnahem.*

(Lika lydande med motion nr 281 i Första kammaren)

Trots betydande ansträngningar från samhällets sida har man ännu inte kommit till rätta med den bostadsbrist, som råder i vårt land sedan mer än tjugo år tillbaka. Det borde under sådana förhållanden vara en självklar sak, att man inte genom olämpliga bestämmelser provocerar fram nybyggen, där sådana inte är nödvändiga, samtidigt som äldre men fullt användbara hus inte blir utnyttjade. Det är emellertid vad som sker. Enligt nuvarande bestämmelser kan den som bygger ett bostadsegnahem erhålla egnahemslån. Motsvarande lånemöjligheter finns även när det är fråga om en genomgripande ombyggnad av ett äldre bostadshus. Däremot kan inte den som köper ett äldre hus, som är i sådant skick, att det under ett antal år kan bebos utan större reparationer, erhålla dessa lånemöjligheter.

Detta är ur olika synpunkter en stor fråga. Med särskild skärpa framträder problemet i en del skärgårdssamhällen. I Bohusläns skärgård finnes ett betydande bostadsbestånd, som är i gott skick. Då fiskarbefolkningen har betydande investeringsutgifter för båtar och redskap, och dessa givetvis måste gå i första rummet, är det många, särskilt yngre fiskare, som är i behov av att för lånade medel köpa ett äldre, användbart bostadshus, när ett dylikt blir till salu. Dessa äldre hus har också i många fall för en yrkesutövande fiskare ett mera fördelaktigt läge i samhället än ett nybygge kan få. Det bör också observeras, att det för kommunerna ställer sig dyrbart att spränga ned ledningar för vatten och avlopp till nya bostäder i samhällets utkanter.

I stort sett finns det endast två kategorier av köpare till dessa bostadsfastigheter. Det är å ena sidan fiskarna och å andra sidan sommargästerna. Bland den senare kategorien finns det vanligen personer som kan disponera likvida medel. De yngre fiskarna däremot, som i de flesta fall redan förut fått sätta sig i skuld, ofta delvis mot borgen, saknar möjlighet att konkurrera om dessa bostäder. Resultatet blir att fullt brukbara och i förhållande till hamnarna välbelägna fastigheter står tomma under större delen av året samtidigt som en del av samhällets egna medlemmar har svårt att skaffa nöjaktiga bostäder.

Från kommunernas sida har denna utveckling tett sig så ödesdiger, att man i vissa fall börjat ge kommunala lån till yngre yrkesmän, som önskar köpa dessa fastigheter, till vilka statliga lån enligt nuvarande bestämmelser ej kan erhållas. Vi är medvetna om att en nyligen tillsatt utredning fått i uppdrag att överväga även denna fråga. Detta bör emellertid enligt vår mening inte hindra, att nya bestämmelser prövas åtminstone i vissa skärgårdsområden, där utvecklingen är mest oroande.

Med stöd av det ovan anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag till sådan ändring i författningarna angående lån och bidrag till bostadsegnahem att även äldre fastigheter, som vid överlåtelsen inte är i behov av större reparation, måtte kunna belånas i samband med ägarebyte.

Stockholm den 23 januari 1964

Olof Johansson

Ernst V. Staxäng

Lennart Mattsson